

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۵ مارچ ۲۰۱۹

ورود زنان "غنی احمدزی" و "زلمی خلیلزاد" در جنگ قدرت!

۳

دوشنبه- ۱۳ حوت ۱۳۹۷ - کابل: در قسمت های قبلی این نگاشته، به نقش زنان طبقات حاکم در حاکمیت و فعالیت‌های اجتماعی نظر انداخته بدانجا رسیدیم که "غنی احمدزی" خلاف حکمداران پیشین با انگیزه های سودجویانه و ابزاری از همسرش وی را وارد فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی ساخت. حرکتی که به علت آلودگی ها و فساد اداری حاکم به جای مفید، مضر تمام شده "روغنی" را نیز در آماج نفرت مردم قرار داد، تا این که:

۷- تقرر مجدد "زلمی خلیلزاد" از جانب وزارت خارجه امپریالیسم امریکا، جهت آوردن صلح با طالب حتا با قربانی کردن گوساله سامری آنها "غنی احمدزی" و هموار ساختن جاده برگشتن طالب به قدرت با بذل پول و وعده های چرب و نرم سیاسی به آزمندان داخلی و خارجی، باعث گردید تا مناسبات "غنی احمدزی" که اینک خود را در لباس "سلطان جنگل"، سلطان می پندارد و نمی خواهد به یاد بیاورد که این لباس را چه کسان و نیروهائی بر تنش نموده اند، با "زلمی خلیلزاد" نماینده ویژه وزارت خارجه امپریالیسم امریکا متشنج گردیده، از دور با فیر مرمی های رسام علیه یک دیگر، ضمن هدف قراردادن، توجه و ضدیت مردم را نیز به سمت حریف سوق بدهند.

در این میدان و در این رزمگاه است که "غنی احمدزی" پنج سال مدح سرائی خودش و همپالگانش را از طالب فراموش نموده، دفعتاً به فکر این می افتد که طالب "ضدزن است" و آمدن طالب نصفی از نفوس افغانستان یعنی زنان این کشور را مجدداً در پرتگاه نیستی و نابودی سوق خواهد داد.

این که چرا "غنی احمدزی" چنین می اندیشد و یا از غم زنان افغان گلو پاره نموده زانوی غم در بغل گرفته است، واضح است که به خاطر زنان افغانستان و وضعیت رقتبار زندگی شان نیست، بلکه انگیزه این حرکت از جانب "غنی احمدزی" شناختیست که از جوامع غربی دارد. "غنی احمدزی" می داند که زمامداران فعلی امپریالیسم امریکا از "ترمپ" گرفته تا تمام آنهایی که در کاخ سپید حرف شان اعتبار دارد، در مطبوعات امریکا به عناصر ضد زن معروف هستند. این را می داند که هرگاه ترمپ و باندش در هیچ سنگری از خس و خاشاکی چون "غنی احمدزی" آسیب پذیر نباشند، از سنگر زدن برچسب زن ستیزی بر آنها، می توانند میلیونها زن را در امریکا و شرکایش در اروپا علیه آنها تحریک نمایند.

۸- با حرکت از چنین منظری است که "غنی احمدزی"، به "روغنی" دستور می دهد تا زیر نام "شبکه زنان افغان" کنفرانس بس بزرگی را تدارک دیده، به دفاع از زن افغان و آزادی انسانی و دموکراتیک وی جبهه جدیدی را علیه "زلمی خلیلزاد" و آنهایی که وی را بدین سمت برگزیده اند به راه اندازد.

"روغنی" که بدون آنهم در آرزوی آن بود تا فرصتی بیاید و گرد و غبار اختلاس ۲۸۰ میلیون دالری را از رخسارش بربود، فرصت را غنیمت شمرده، در همکاری با تمام زنانی که طی این مدت در تمام افغانستان از کمکهای ارگ مستفید شده اند و رسانه ها که به فریب سایر زنان پرداخته است، جلسات و کنفرانس های بزرگی را در کابل و تعدادی از ولایات سازماندهی و برگزار نمود. کنفرانس هایی که در تمام آنها بدون آن که از شخص "خلیلزاد" نامی برده شود، تلاش های مذبوحانه صلح طلبانه امپریالیسم امریکا بشدت مورد انتقاد قرار گرفته، در تمام شهرها و در پایان تمام کنفرانس ها، اعلامیه هایی صادر گردید که در آن غیر مستقیم و بدون نام بردن از امپریالیسم امریکا و حتا چوکره آنها "خلیلزاد"، صلحی را که در آن حقوق زنان پایمال گردیده و جنایتکاران از مجازات معافیت بیابند، زیر پای کردن خون های ریخته شده و خیانت به امر آزادی و دموکراسی معرفی گردید. چنانچه آنها در یکی از مواد فیصله های شان می نویسند:

"هیچ گروه داخلی و خارجی به نمایندگی از زنان تصمیم گرفته نمی تواند و اجازه ندارند."

"خطوط قرمز زنان، حمایت از قربانیان خشونت ها و جنگ ها مدنظر گرفته شود و از فرهنگ معافیت جلوگیری به عمل بیاید."

حملات "غنی احمدزی" به وسیله توپخانه جدیدش "روغنی" در همین جا خلاصه نشده، بعد از کنفرانسهای جداگانه زنان در تعدادی از ولایات، سرانجام زیرنام "اجماع ملی زنان برای صلح افغانستان" روز پنجشنبه نهم حوت، کنفرانس وسیعی را که تعداد اشتراک کنندگانش را تا ۲۰۰۰ زن یاد کرده اند، در شهر کابل برگزار گردید که ضمن تأیید مواد اعلامیه یازدهم دلو کابل، از طالبان نخواستند بلکه به آنها فرمان دادند تا بدون قید و شرط آتش بس را پذیرفته و به جهان نیز اعلام نمودند که مذاکرات صلح فقط می تواند با شرکت و مدیریت دولت افغانستان مدار اعتبار باشد.

واضح است که این حرکات و فعالیت ها هم در درون کشور و هم در سطح بین المللی بدون پشتیبان نمانده، به ده ها و صد ها نهاد و هزاران زن در اقصا نقاط جهان به خصوص ایالات متحده امریکا و اروپا، سیاست های زن ستیزانه طالبان را بشدت انتقاد و امپریالیسم امریکا را به نسبت کرنش هایش به طالب، مورد حمله قرار دادند. در چنین حالتی، فکر می کنید، "خلیلزاد" چه باید می کرد و از چه طریقی می بایست به پاسخ توپخانه جدید "غنی احمدزی" پاسخ می گفت؟ معقول ترین راه از نظر وی وارد کردن همسرش به این میدان جنگ بود.

ادامه دارد